

Het Gemengd Zangkoor Floraklanken treedt voor het eerst op onder de nieuwe dirigente Julia Scepanovic.

FOTO BAREND HOEKSTRA

Gemengd zangkoor koppelt vocale kracht aan harmonie en dynamiek

Floraklanken maakt indruk

Lisa Voorn

„Een nieuwe lente, een nieuw geluid.” Met deze woorden begint Gemengd Zangkoor Floraklanken deze zondag hun voorjaarsconcert. Het koor stond 's middags in Het Roode Hert te Bovenkarspel voor een volle zaal. Dit concert is het eerste publieke optreden met de nieuwe dirigente Julia Scepanovic, die sinds vorig jaar mei stappen zette die het geluid van het koor deed veranderen. Onder haar leiding werd het repertoire uitgebreid met Oost-Europese klanken. Zo is het koor een andere weg ingeslagen: ditmaal vertolken de leden naast klassieke stukken van Mozart en Rutter ook muziek uit Oost-Europa en de Balkanlanden. Het koor bijt het spits af met een

Muziek

Concert Gemengd Zangkoor Floraklanken. Bijgewoond op zondagmiddag in het Roode Hert te Bovenkarspel.

stuk van Mozart, dat de componist op 13-jarige leeftijd afrondde. De ruimte vult zich onmiddellijk met zuivere zang en vloeiende pianoklanken. De pianoklanken kunnen echter niet tegen het volume van het koor op. De solisten kunnen gelijk laten horen wat ze met hun stembanden kunnen, maar ook komen alle verschillende stemgeluiden binnen het koor samen om meerstemmige melodieën te pro-

duceren. Hoewel de meesten de teksten waarschijnlijk niet kunnen verstaan, wordt het gevoel van de muziek zonder twijfel overgebracht door de prachtige harmonie en het reactiespel dat af en toe ontstaat tussen de verschillende stemmen. Na een stuk van Mozart vervolgt het koor met Oost-Europese muziek. Door deze invloeden naast elkaar te zetten op het programma worden de verschillen en overeenkomsten tussen katholieke liederen en het geluid van de Oost-Europese liturgie aangewezen. Er klinken stukken van Mokranjac, die dus een nieuw onderdeel van het repertoire vormen. Een geheel ander geluid dan dat van Mozart, maar de leden staan sterk in hun schoenen en het concert krijgt hierdoor een net iets andere klank-

kleur. Het sterkst is het koor wanneer alle leden tegelijkertijd een noot inzetten en beëindigen. Zo creëren de leden kracht en blazen ze de zaal haast omver. Vooral het contrast tussen de sopranen en de tenoren en baritons is te horen tijdens het optreden. De klanken zijn anders: de ene stem is immers licht en helder, terwijl de ander diep en donker is. Wanneer de twee samenkomen resulteert dat in een interessante dynamiek binnen het koor, en dus in de zang. Met name de solo van sopraan Vida Maticic is indrukwekkend. Zorgvuldig houdt ze de zang vol in haar kopstem, en met veel volume en bereik blijft ze toonvast. Met een meerstemmige, dynamische versie van 'Amazing Grace' sluit het koor zijn concert indrukwekkend af.